

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Jitky Zavřelové a soudců Petra Mikeše a Milana Podhrázkého v právní věci navrhovatelky: **TAKEDAKODON, s. r. o.**, se sídlem Na Poříčí 1079/3a, Praha 1, zastoupená Mgr. Václavem Brožem, advokátem se sídlem Heřmanova 408/12, Praha 7, proti odpůrci: **hlavní město Praha**, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1, zastoupený Mgr. Vojtěchem Novotným, advokátem se sídlem Karlovo náměstí 671/24, Praha 1, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Ing. J. J.**, zastoupený JUDr. Pavlínou Uhlířovou, Ph.D., advokátkou se sídlem Vodičkova 791/41, Praha 1, o návrhu na zrušení opatření obecné povahy ze dne 2. 7. 2020 č. 69/2020 – změny Z 2812/00 a Z 2822/00 vlny IV celoměstsky významných změn Územního plánu sídelního útvaru hlavního města Prahy, a to v části změny Z 2822/00, týkající se využití pozemku parc. č. XA v katastrálním území T., o kasační stížnosti odpůrce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 25. 2. 2022, čj. 9 A 90/2021-94,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 25. 2. 2022, čj. 9 A 90/2021-94, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] V roce 2011 obdržel odpůrce podnět osoby zúčastněné na řízení (dále „OZNŘ“) k pořízení změny Územního plánu sídelního útvaru hlavního města Prahy (dále „územní plán“) za účelem umožnění výstavby rodinného domu. Výsledkem podnětu bylo zahájení řízení o návrhu změny územního plánu v rámci vlny IV celoměstsky významných změn.

[2] Dne 2. 7. 2020 přijalo zastupitelstvo odpůrce usnesení č. 18/42, jímž vydalo formou opatření obecné povahy č. 69/2020 – změny územního plánu Z 2812/00 a Z 2822/00 vlny IV celoměstsky významných změn územního plánu (dále „usnesení č. 18/42“). Předmětem nyní projednávané věci je pouze změna Z 2822/00 spočívající ve změně funkčního využití

ploch na části pozemku parc. č. XA v katastrálním území T. v obci hl. m. Praha, ve vlastnictví OZNR, ze stávající funkce pozemku: sady, zahrady a vinice (PS) na funkci: čistě obytná (OB) (dále „změna Z 2822/00“). Účelem této změny bylo umožnění výstavby rodinného domu, neboť na části uvedeného pozemku již byla vymezena plocha s funkčním využitím OB. Touto změnou byl celoměstský systém zeleně zmenšen o 920 m². Celá plocha změny se nachází v Přírodním parku Drahaň – Troja, převážná část změny představuje rozšíření zastavitelných ploch do ochranného pásma přírodní památky Havránka. Změna přímo nezasahuje do evropsky významné lokality (EVL) ani ptací oblasti, ale nachází se cca 20 metrů od hranice EVL Havránka a Salabka.

[3] Navrhovatelka, jako vlastníka sousedních pozemků parc. č. XB, parc. č. XC a podílu ve výši ¼ na pozemku parc. č. XD, vše v k. ú. T. (pozn. NSS: podíl ve výši ¼ vlastní i OZNR), aktivně vyjadřovala nesouhlas s návrhem změny Z 2822/00 již v průběhu pořizování prostřednictvím námitek ze 4. 7. 2019. Vzhledem k tomu, že nebyla úspěšná, podala Městskému soudu v Praze návrh na zrušení opatření obecné povahy č. 69/2020 (dále „OOP č. 69/2020“) v části změny Z 2822/00 (dále „napadená část OOP“).

[4] Městský soud návrhu vyhověl a napadenou část OOP ke dni právní moci rozsudku zrušil z důvodu její nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů, neboť odpůrce při jejím vydávání nedodržel zákonem stanovené procesní podmínky.

[5] Konkrétně shledal nepřezkoumatelným rozhodnutí o námitkách navrhovatelky, jež je součástí odůvodnění napadené části OOP, a to jak ve výrokové části, tak i v samotném odůvodnění. Výroková část k jednotlivým námitkám uvádí: „*S námitkou nesouhlasíme*“ a „*O námitce rozhodne Zastupitelstvo hl. m. Prahy*“. Zastupitelstvo odpůrce však usnesením č. 18/42 toliko schválilo návrh rozhodnutí o námitkách, který je přílohou č. 2 tohoto usnesení. Městský soud tak přisvědčil navrhovateli, že rozhodnutí o námitkách a usnesení č. 18/42 na sebe vzájemně odkazují, a proto není zcela srozumitelné, co je výrokovou částí rozhodnutí o námitkách.

[6] Co se týče odůvodnění rozhodnutí o námitkách, podle městského soudu byl reakcí na každou jednotlivou námitku shodný text odkazující na souhlasné stanovisko odboru ochrany prostředí Magistrátu hlavního města Prahy, jako dotčeného orgánu na úseku ochrany přírody a krajiny (dále „dotčený orgán OPK“), zachycené v zápisu z dohodovacího jednání konaného 15. 3. 2013. Námitku však nelze zamítnout s pouhým odkazem na toto stanovisko bez argumentace obsahující její věcné vypořádání. Odpůrce navíc pominul, že souhlasné stanovisko dotčeného orgánu OPK z 15. 3. 2013 je v rozporu s písemným stanoviskem tohoto orgánu z 17. 2. 2017, přičemž odpůrce nevysvětlil, z jakého důvodu upřednostňuje souhlasné ústní stanovisko, které věcně danou problematiku vůbec neřeší, před později vydaným písemným stanoviskem, které se namítanými otázkami zevrubně zabývá. Pokud odpůrce v odůvodnění vypořádání jednotlivých námitek navrhovatelky uváděl další argumenty nad rámec odkazu na tvrzené souhlasné stanovisko z roku 2013, činil tak podle městského soudu pouze v obecné rovině a ve vztahu ke konkrétním věcným námitkám navrhovatelky buď nereagoval vůbec, nebo zcela nedostatečně.

[7] Napadená část OOP je podle městského soudu nepřezkoumatelná i v části odůvodnění týkající se vypořádání stanovisek a připomínek dotčených osob, z něhož není zřejmé, jak se odpůrce vypořádal s nesouhlasným stanoviskem dotčeného orgánu OPK,

pokračování

resp. proč jej vyhodnotil jako irelevantní. Ze zápisu z dohodovacího jednání mezi pořizovatelem OOP č. 69/2020 (odbor územního rozvoje Magistrátu hlavního města Prahy) a dotčeným orgánem OPK, konaného 15. 3. 2013, jehož se odpůrce dovolává, neplyne, že by dotčený orgán OPK udělil souhlasné stanovisko s návrhem připravované změny. Ze zápisu plyne pouze dohoda na úpravě změny tak, aby zůstal zachován územní systém ekologické stability (dále „ÚSES“) a změnou byla dotčena pouze plocha PS (sady, zahrady a vinice). Žádný souhlas dotčeného orgánu OPK se změnou Z 2822/00 z tohoto zápisu nevyplývá, stejně jako z něj nevyplývá, jak byly řešeny další připomínky dotčeného orgánu vznesené ve stanovisku z 17. 2. 2017.

[8] Vzhledem k nepřezkoumatelnosti napadené části OOP se městský soud již nezabýval dalšími návrhovými body, neboť by to bylo předčasné.

II. Obsah kasační stížnosti

[9] Odpůrce (dále „stěžovatel“) napadl rozsudek městského soudu kasační stížností. Navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení.

[10] Podle stěžovatele jsou závěry městského soudu, jež jej vedly ke zrušení napadené části OOP, nezákonné, přepjatě formalistické a nepřiměřeně zasahují do jeho práva na samosprávu.

[11] Nesouhlasí s tím, že není srozumitelné, co je výrokovou částí rozhodnutí o námitkách. Z usnesení č. 18/42 i z OOP č. 69/2020 je zřejmé, jak bylo o námitkách navrhovatelky rozhodnuto. Zřejmé to bylo i navrhovatelce a městskému soudu, jak plyne z návrhu a napadeného rozsudku. Skutečnost, že návrh rozhodnutí o námitkách byl jak přílohou OOP č. 69/2020, jež bylo přílohou usnesení č. 18/42, tak i přílohou samotného usnesení č. 18/42, nezakládá nezákonnost OOP č. 69/2020, jelikož nadbytečné neškodí. Svůj postup vedoucí k vydání napadené části OOP považuje stěžovatel za souladný se zákonem i s postupem popsáním Ústavem územního rozvoje jako organizační složkou státu zřízenou Ministerstvem pro místní rozvoj. Ze zákona ani z uvedeného postupu neplyne, že by stěžovatel musel nejprve usnesením schválit návrh rozhodnutí o námitkách, to včlenit do návrhu opatření obecné povahy, a až následně rozhodnout o vydání tohoto opatření obecné povahy.

[12] Ohledně nepřezkoumatelnosti napadené části OOP v části rozhodnutí o námitkách a vypořádání stanovisek a připomínek stěžovatel namítl, že městský soud nesprávně pochopil návaznost jednotlivých kroků v procesu pořizování napadené části OOP. V bodě 55 napadeného rozsudku též zaměnil stanovisko dotčeného orgánu OPK ze 17. 2. 2017 s jeho stanoviskem z 3. 7. 2019, jež bylo předmětem vypořádání. Podle stěžovatele je zřejmé, že námitky navrhovatelky byly obsahově shodné s argumentací dotčeného orgánu OPK uplatňovanou v průběhu pořizování OOP č. 69/2020 a vtělenou do několika písemných nesouhlasných vyjádření a stanovisek. Vypořádáním nesouhlasného stanoviska dotčeného orgánu OPK, v rámci vypořádání stanovisek a připomínek, proto podle stěžovatele došlo rovněž k vypořádání obsahově shodných námitek navrhovatelky. Z toho důvodu je v rozhodnutí o námitkách hojně odkazováno na výstupy z dohodovacích jednání mezi pořizovatelem OOP č. 69/2020 a dotčeným orgánem OPK chránícím veřejné zájmy na úseku ochrany přírody a krajiny.

[13] Stěžovatel v této souvislosti podrobně popsal celý devítiletý průběh pořizování této změny územního plánu. Z popisu plyne následující:

- Návrh zadání změny Z 2822/00, zahrnující vedle pozemku parc. č. XA i pozemky parc. č. XE a XF (pozn. NSS: ve vlastnictví jiné právnické osoby), byl v reakci na nesouhlasné vyjádření dotčeného orgánu OPK z 26. 11. 2012, uplatněné podle § 47 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), a na základě výstupu z dohodovacího jednání podle § 136 odst. 6 správního řádu konaného 15. 3. 2013 upraven tak, aby se týkal výlučně pozemku parc. č. XA, čímž zůstane nedotčen ÚSES.
- V rámci společného jednání podle § 50 odst. 2 stavebního zákona však dotčený orgán OPK 17. 2. 2017 uplatnil nesouhlasné stanovisko, jež bylo obsahově shodné s vyjádřením z roku 2012, a to přesto, že návrh změny Z 2822/00 plně odpovídal jeho požadavkům vzešlým z dohodovacího jednání v roce 2013.
- K odstranění tohoto rozporu došlo 21. 9. 2017 na dalším dohodovacím jednání mezi pořizovatelem a dotčeným orgánem OPK, jenž uvedl, že nemá žádné připomínky k návrhu změny, jelikož je zpracován dle požadavků dohodnutých v roce 2013.
- Navzdory tomu dotčený orgán OPK v rámci veřejného projednání, podle § 52 odst. 1 stavebního zákona, konaného 3. 7. 2019 znovu uplatnil obsahově shodné nesouhlasné stanovisko s návrhem změny Z 2822/00.

[14] Poslední nesouhlasné stanovisko uplatnil dotčený orgán OPK v rozporu s § 52 odst. 3 větou druhou stavebního zákona, neboť od společného jednání nedošlo ke změně návrhu. Svým postupem porušil i zásadu kontinuity stanovisek dotčených orgánů zakotvenou v § 4 odst. 4 stavebního zákona. Z uvedených důvodů bylo nesouhlasné stanovisko dotčeného orgánu OPK z 3. 7. 2019 v rámci vypořádání stanovisek a připomínek vyhodnoceno jako irelevantní, mj. právě s odkazem na § 52 odst. 3 uvedeného zákona.

[15] Stěžovatel dále poukázal na skutečnost, že dotčený orgán OPK podle § 53 odst. 1 stavebního zákona uplatnil 24. 2. 2020 stanovisko, jímž z hlediska ochrany přírody a krajiny bez připomínek souhlasil s návrhem rozhodnutí o námitkách a vyhodnocení stanovisek a připomínek k navrhované změně Z 2822/00.

[16] Vzhledem k výše uvedenému považuje stěžovatel odůvodnění rozhodnutí o námitkách i vypořádání stanoviska dotčeného orgánu OPK za řádné a přezkoumatelné. Zabýval se každou jednotlivou námitkou navrhovatelky, byť s ohledem na obsah námitek je logické, že odůvodnění rozhodnutí o námitkách odkazuje na výše popsany průběh procesu pořizování napadené části OOP. Veškeré podklady o celém průběhu jsou součástí správního spisu, jenž měl městský soud při svém rozhodování k dispozici, a proto z nich mohl a měl vycházet.

III. Vyjádření navrhovatelky a OZNŘ

[17] Navrhovatelka ve vyjádření ke kasační stížnosti navrhla její zamítnutí. Uvedla, že je není zřejmé, čím je tvořena výroková část rozhodnutí o námitkách. Formulace, že

pokračování

pořizovatel s námitkou nesouhlasí, a že o ní rozhodne zastupitelstvo stěžovatele, obsažené v rozhodnutí o námitkách nenaplnují ani minimální požadavky kladené § 68 odst. 2 správního řádu na výrokovou část rozhodnutí. Usnesení č. 18/42, jímž byl mj. schválen návrh rozhodnutí o námitkách, není součástí odůvodnění OOP č. 69/2020. K uvedenému městský soud správně přihlédl a stěžovatel v kasační stížnosti neuvádí žádný argument, proč by závěr městského soudu měl být nezákonný.

[18] Dodatečné vysvětlení postupu přijímání OOP č. 69/2020 popsané v kasační stížnosti podle navrhovatelky nemůže mít jakýkoliv vliv na posouzení dostatečnosti a zákonnosti odůvodnění rozhodnutí o námitkách. Dodatečným vysvětlováním stěžovatel nemůže zpětně zhojit nepřezkoumatelnost a vady rozhodnutí o námitkách navrhovatelky. Souhlas dotčeného orgánu OPK, jímž se vypořádal s námitkami navrhovatelky, stěžovatel vůbec nezveřejnil v rámci procesu přijímání OOP č. 69/2020 ani v jeho odůvodnění. Naopak, opakovaně zmiňoval pouze jeho nesouhlasné stanovisko obsahující konkrétní připomínky k navrhované změně Z 2822/00. Stěžovatel se tak s námitkami navrhovatelky věcně nijak nevypořádal, neboť je pouze odmítl s odkazem na údajné souhlasné stanovisko dotčeného orgánu OPK, jež ale tyto věcné námitky nijak neřešilo.

[19] Dále navrhovatelka označila za mylnou argumentaci stěžovatele, že nesouhlasné stanovisko dotčeného orgánu OPK z 3. 7. 2019 bylo pro rozpor s § 52 odst. 3 větou druhou stavebního zákona irelevantní. Není totiž pravda, že od společného jednání nedošlo ke změně návrhu, neboť byl snížen kód míry využití ploch v dotčeném území z OB-B na OB-A, a dříve došlo rovněž ke změně rozsahu dotčeného území. Nesouhlasné stanovisko z roku 2019 nebylo ani v rozporu s § 4 odst. 4 stavebního zákona, jelikož je zcela v souladu s předchozím nesouhlasným stanoviskem a vyjádřením, s nimiž se stěžovatel věcně nikterak nevypořádal. Ani na stěžovatelem zmiňovaných dohodovacích jednáních tyto věcné připomínky dotčeného orgánu OPK řešeny vůbec nebyly.

[20] OZNŘ se ve svém vyjádření ke kasační stížnosti pouze ztotožnila s právní argumentací stěžovatele, již plně podporuje.

IV. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[21] Kasační stížnost je důvodná.

[22] Podstatou sporu v nyní projednávané věci je otázka, zda jsou nepřezkoumatelná rozhodnutí o námitkách a vypořádání stanovisek a připomínek dotčených orgánů a osob jako součásti (přílohy 3a a 3b) odůvodnění napadené části OOP (§ 172 odst. 4 věta druhá a odst. 5 věta pátá správního řádu).

[23] Obecná východiska k otázce (ne)přezkoumatelnosti rozhodnutí o námitkách Nejvyšší správní soud shrnul např. v nedávném rozsudku z 16. 5. 2023, čj. 8 As 145/2021-51, body 36 a 37. Uvedl, že na vypořádání námitek je třeba klást přiměřené požadavky. Na jedné straně rozhodnutí o námitkách naplňuje některé formální znaky správního rozhodnutí. Na jeho odůvodnění je tedy nutné klást stejné požadavky jako v případě správních rozhodnutí (§ 68 odst. 3 správního řádu). Z odůvodnění rozhodnutí o námitkách musí být seznatelné, z jakého důvodu považuje vydavatel opatření obecné povahy (zde stěžovatel) podané námitky za liché, mylné nebo vyvrácené, nebo proč považuje předestírané skutečnosti za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně

provedenými důkazy za vyvrácené (usnesení NSS z 27. 10. 2010, čj. 2 Ao 5/2010-24, č. 2244/2011 Sb. NSS, a dále rozsudky ze 7. 1. 2009, čj. 2 Ao 2/2008-62, z 24. 6. 2010, čj. 9 As 66/2009-46, a z 24. 11. 2010, čj. 1 Ao 5/2010-169, č. 2266/2011 Sb. NSS, body 154 a 157). Tyto požadavky na odůvodnění rozhodnutí o námitkách akceptuje i judikatura Ústavního soudu [nále z 8. 11. 2018, sp. zn. I. ÚS 178/15 (N 179/91 SbNU 225), bod 30]. Není možné zabývat se námitkami pouze formálně a vypořádat je jen obecnými frázemi, aniž se zohlední jejich podstata (rozsudek NSS z 15. 9. 2010, čj. 4 Ao 5/2010-48). Stejně tak odůvodnění rozhodnutí o námitkách obsahující pouhý odkaz na stanoviska dotčených orgánů či citace z nich není dostatečné (rozsudky NSS z 21. 4. 2010, čj. 8 Ao 1/2010-89, bod 70, a z 24. 7. 2013, čj. 2 AOs 1/2013-138). Na straně druhé však nelze klást na vypořádání námitek požadavky příliš vysoké, které by již představovaly přepjatý formalismus [nále z ÚS ze 7. 5. 2013, sp. zn. III. ÚS 1669/11 (N 76/69 SbNU 291), byť řádné odůvodnění v kontextu pozdější a shora zmíněné nále zové judikatury musí být pravidlem, z něhož lze na nebezpečí „přehnaných požadavků“ usuzovat výjimečně].

[24] Při hledání rovnováhy mezi těmito krajními pozicemi je důležité držet se samotné podstaty a smyslu požadavku přezkoumatelnosti. Požadavek přezkoumatelnosti není samoúčelný a jeho smyslem není kontrola slohových dovedností orgánu vydávajícího opatření obecné povahy (zde stěžovatele). Smyslem je zajistit, aby vlastníci pozemků obdrželi na své věcné argumenty relevantní odpověď naplňující výše shrnuté požadavky. Skutečnost, že je vypořádání formulováno neobratně, sama o sobě nepřezkoumatelnost nezpůsobuje. Míra konkrétnosti námitek pak předurčuje míru podrobnosti jejího vypořádání (rozsudek NSS ze dne 20. 8. 2015, čj. 9 As 18/2015-101). Z pohledu (ne)přezkoumatelnosti je samozřejmě nepodstatná případná věcná nesprávnost vypořádání námitek.

IV.A Nesrozumitelnost výrokové části rozhodnutí o námitkách

[25] Podstatou závěru městského soudu o nesrozumitelnosti výrokové části rozhodnutí o námitkách je úvaha, že toto rozhodnutí neobsahuje jasné a srozumitelné výroky, z nichž by bylo zřejmé, jak bylo o jednotlivých námitkách navrhovatelky rozhodnuto. Krom samotného odůvodnění odkazujícího na souhlasné stanovisko městský soud v rozhodnutí o námitkách identifikoval jako významné dvě formulace (bod 51 napadeného rozsudku), a to formulaci „*S námitku nesouhlasíme*“ a formulaci „*O námitce rozhodne Zastupitelstvo hl. m. Prahy.*“ Ani jednu z nich však městský soud zjevně nepovažoval za srozumitelný výrok rozhodnutí o námitkách. Ani zastupitelstvo podle městského soudu o námitkách srozumitelně nerozhodlo, neboť usnesením č. 18/42, které není součástí odůvodnění OOP č. 69/2020, toliko schválilo návrh rozhodnutí o námitkách (viz bod II.1 usnesení), přičemž rozhodnutí o námitkách a usnesení č. 18/42 na sebe vzájemně odkazují, aniž je jasné, jak bylo o námitkách skutečně rozhodnuto.

[26] Stěžovatel namítl, stručně ale výstižně, že je zřejmé, jak bylo o námitkách navrhovatelky rozhodnuto, a zřejmé to bylo i navrhovateli a městskému soudu.

[27] Nejvyšší správní soud zde nejprve připomíná rozhodnou právní úpravu a praxi týkající se procesu rozhodování o námitkách. Podle § 53 odst. 1 věty první stavebního zákona pořizovatel ve spolupráci s určeným zastupitelem, mimo jiné, zpracuje s ohledem na veřejné zájmy návrh rozhodnutí o námitkách (a návrh vyhodnocení připomínek) uplatněných k návrhu územního plánu. Tímto způsobem však nedochází k samotnému

pokračování

rozhodnutí o námitkách (vyhodnocení připomínek), neboť to přísluší výhradně správnímu orgánu, který opatření obecné povahy vydává, zde tedy stěžovateli (§ 172 odst. 5 věta třetí správního řádu). K rozhodnutí o námitkách tak formálně dochází spolu s vydáním opatření obecné povahy (§ 54 odst. 1 a 2 stavebního zákona), součástí jehož odůvodnění je i rozhodnutí o námitkách (§ 172 odst. 5 věta pátá správního řádu). Tímto se z návrhu rozhodnutí o námitkách stane konečné rozhodnutí o námitkách. Děje se tak usnesením zastupitelstva samosprávného celku, stejně jako tomu bylo v nyní projednávané věci. Je logické, že samo takové usnesení žádný výrok rozhodnutí o námitkách neformuluje, neboť (souhlasí-li s ním) jen schvaluje zpracovaný návrh, v němž jsou navrhované výroky již formulovány. Veškeré výroky, jak bylo o námitkách rozhodnuto je proto třeba hledat primárně v rozhodnutí o námitkách.

[28] Vzhledem k výše uvedenému nelze formulaci „*O námitce rozhodne Zastupitelstvo hl. m. Prahy.*“ vykládat tak, že samotné rozhodnutí o námitkách neformuluje výroky, jak bylo o jednotlivých námitkách rozhodnuto, neboť takové výroky učiní (zformuluje) až zastupitelstvo stěžovatele. V kontextu právní úpravy a celého rozhodnutí o námitkách (formulace byla u každé námitky uváděna až na samotný závěr) je nutno formulaci, že o námitce rozhodne zastupitelstvo stěžovatele, chápat jako v podstatě nadbytečnou informaci, že podle právní úpravy dojde formálně k rozhodnutí o námitkách až schválením jeho návrhu zastupitelstvem stěžovatele. Tak tomu také v nyní projednávané věci bylo.

[29] K zodpovězení zůstává otázka, zda formulace „*S námitkou nesouhlasíme.*“ představuje jasný a srozumitelný výrok.

[30] Je sice pravdou, že výroky rozhodnutí o námitkách navrhovatelky v tomto znění nejsou ideální a jistě mohly být formulovány jasněji a přesněji (např. „námitka se zamítá“ či „námitce se nevyhovuje“). Nicméně, jak uvedeno výše, formulační neobratnost sama o sobě nezpůsobuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí o námitkách. Formulaci „*S námitkou nesouhlasíme.*“ (uvedenou u každé námitky vždy jako první reakci, stejně jako u výroku rozhodnutí) užitou ve vztahu ke všem námitkám navrhovatelky [s výjimkou námitky 1), již bylo částečně vyhověno] Nejvyšší správní soud neshledal nesrozumitelnou ani nejasnou, neboť je z ní zřejmý negativní postoj stěžovatele k uplatněným námitkám. Plyne to i z kontextu celého rozhodnutí, v němž ve vztahu k námitkám, s nimiž stěžovatel nesouhlasil, není uvedeno, že by jim mělo být jakkoli (částečně) vyhověno, jako je tomu u námitky 1). Stejně tak samotné odůvodnění rozhodnutí o námitkách obsahuje argumenty stěžovatele vyvracející či zpochybňující uplatněné námitky, z čehož plyne, že se jim nevyhovuje. Skutečnost, že všechny námitky stěžovatelky s výjimkou jedné byly zamítnuty (nebylo jim vyhověno), byla evidentně zřejmá i navrhovatelce, která svým návrhem proti jejich zamítnutí brojila, a stejně tak městskému soudu (bod 52 nyní napadeného rozsudku). Není tedy ani pravdou, že rozhodnutí o námitkách a usnesení č. 18/42 na sebe vzájemně odkazují.

[31] Nejvyšší správní soud proto na tomto místě činí dílčí závěr, že výroková část rozhodnutí o námitkách není nepřezkoumatelná z důvodu nesrozumitelnosti. První důvod městského soudu pro zrušení napadené části OOP tedy neobstojí.

[32] Ohledně výrokové části stěžovatel též namítal, že postupoval v souladu se zákonem, neboť nebyl povinen nejprve usnesením schválit návrh rozhodnutí o

námítkách, to včlenit do návrhu opatření obecné povahy, a až následně rozhodnout o vydání tohoto opatření obecné povahy. Městský soud však stěžovateli žádný nezákonný postup v tomto ohledu nevytkl. Zmínka v bodu 52 napadeného rozsudku, že usnesení č. 18/42 není součástí odůvodnění napadené části OOP, je pouhým nezávazným konstatováním skutečnosti, z níž městský soud nedovožoval nezákonnost postupu stěžovatele. Stěžovatel tedy brojil proti něčemu, co městský soud vůbec neřekl. Tato část námitek je proto formálně nepřípustná ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s., neboť nemíří proti rozhodovacím důvodům nyní napadeného rozsudku.

IV.B Nepřezkoumatelnost odůvodnění rozhodnutí o námítkách

[33] Podle městského soudu stěžovatel odůvodnil vypořádání každé jednotlivé námítky [vyjma námítky 1)] pouhým odkazem na souhlasné stanovisko dotčeného orgánu OPK z roku 2013, aniž námítky věcně vypořádal. Souběžně pominul, že souhlasné stanovisko dotčeného orgánu OPK z roku 2013 je v rozporu s písemným stanoviskem tohoto orgánu z 17. 2. 2017. Nadto městský soud ověřil, že ze zápisu z dohodovacího jednání v roce 2013 udělení souhlasného stanoviska neplyne. Další argumenty, jež stěžovatel v odůvodnění vypořádání uvedl, podle městského soudu zůstaly pouze v obecné rovině a na konkrétní věcné námítky navrhovatelky buď nereagovaly vůbec, nebo zcela nedostatečně.

[34] V nyní projednávané věci není sporu, že navrhovatelka většinu svých námitek uplatněných v průběhu pořizování OOP č. 69/2020 koncipovala dostatečně určitě. Ostatně, ani stěžovatel nikdy nenamítal opak. Stěžovatel byl proto povinen navrhovatelčiny námítky řádně a přezkoumatelně vypořádat, tak, aby bylo seznatelné, že na každou jednotlivou námitku individualizovaně reagoval, třebaš i stručně, ale výstižně.

[35] Předně je třeba uvést, že stěžovatel v rozhodnutí o námítkách neodkazoval na souhlasné stanovisko, jež měl dotčený orgán OPK uplatnit na dohodovacím jednání k návrhu zadání, které se konalo 15. 3. 2013. Stěžovatel uvedl, že na tomto jednání došlo „pouze“ k dohodě na úpravě připravované změny územního plánu (viz výše bod [13] první odrážka). V tomto ohledu je správným závěr městského soudu, že ze zápisu z tohoto dohodovacího jednání udělení souhlasného stanoviska neplyne. To je však v tomto kontextu nepodstatné. Stěžovatel totiž ve standardizovaném odstavci užitém v odůvodnění opakovaně citoval, byť nikoli doslovně, zápis z pozdějšího dohodovacího jednání mezi pořizovatelem a dotčeným orgánem OPK konaného 21. 9. 2017 [k jednání došlo v reakci na nesouhlasné stanovisko dotčeného orgánu učiněné v rámci společného jednání (viz výše bod [13] druhá a třetí odrážka)]. Podle zápisu z tohoto jednání dotčený orgán ve vztahu ke změně Z 2822/00 uvedl, že „[s] ohledem na skutečnost, že návrh změny je zpracován dle schváleného dohodnutého zadání (pozn. NSS: na dohodovacím jednání 15. 3. 2013), dotčený orgán na úseku ochrany přírody a krajiny nemá k návrhu změny žádné připomínky“.

[36] Nejvyšší správní soud s městským soudem souhlasí potud, že se stěžovatel nemohl s jednotlivými námítkami navrhovatelky vypořádat pouhým standardizovaným odkazem na souhlasné stanovisko dotčeného orgánu OPK vyslovené v rámci společného jednání na dohodovacím jednání 21. 9. 2017. Ani v zápise zachycený výsledek tohoto jednání totiž na navrhovatelčiny námítky odpověď nikterak nedává, neboť z něj není patrné žádné vypořádání s jejich podstatou (rozsudky NSS čj. 8 Ao 1/2010-89, bod 70, a čj. 2 Aos 1/2013-138). Je proto bez významu, že se podstata námitek navrhovatelky obsahově

pokračování

shodovala s argumentací dotčeného orgánu uplatněné k návrhu zadání změny Z 2822/00 (viz nesouhlasné vyjádření z 26. 11. 2012) a návrhu změny Z 2822/00 (viz nesouhlasné stanovisko ze 17. 2. 2017), od níž dotčený orgán OPK následně ustoupil během dohodovacího jednání konaného 21. 9. 2017. Z hlediska přezkoumatelnosti proto dostatečnou reakci na námitky nemůže představovat ani opakovaně uvedený argument, že „[O]rgány hájící veřejný zájem na základě zákona neshledaly žádný rozpor s ochranou veřejného zájmu“.

[37] Stěžovatel nicméně nad rámec standardizovaného odkazu na souhlasné stanovisko dotčeného orgánu OPK vyslovené při jednání 21. 9. 2017 na podstatu každé jednotlivé námitky výslovně individuálně reagoval, a to následujícím způsobem.

[38] Podstatou **námítky 1)** v části, již nebylo vyhověno, je argument, že stěžovatel (resp. pořizovatel) nijak neodůvodnil potřebu změny funkčního využití ploch na části pozemku parc. č. XA ze stávající funkce pozemku: sady, zahrady a vinice (PS) na funkci: čistě obytná (OB).

[39] Stěžovatel reagoval tak, že na uvedeném pozemku bude z důvodu vyššího koeficientu zeleně výrazná část nezastavěná a bude na ni ponechána zeleň, která bude plnit obdobnou funkci jako sady a zahrady, tedy původní využití ploch. Vzhledem k tvaru a situování pozemku je logické sloučit plochu se sousední plochou OB-A. V reakci na námitku 4) dále uvedl, že změna umožní dostavbu stávající skupiny domů na sousedních parcelách tak, aby tato skupina jako celek nezpůsobila narušení zeleného horizontu trojských a kobylických svahů. V reakci na námitku 6) též uvedl, že potřeba vymezení nových zastavitelných ploch dle § 55 odst. 4 stavebního zákona je prokázána v kapitole G. textové části odůvodnění změny územního plánu (dále „textová část“), již následně celou citoval, včetně části o přímé návaznosti na stávající zástavbu. V kapitole F. textové části je pak uvedeno, že navržený kód (OB-)A umožní stavbu rodinného domu v souladu s charakterem okolního území. Není tak pravda, jak se snaží v námitce 1) tvrdit navrhovatelka, že argumentace stěžovatele je založena pouze na zanedbatelnosti rozlohy navrhované změny.

[40] V **námítce 2)** navrhovatelka předně tvrdila rozpor navrhované změny Z 2822/00 s § 12 zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny, konkrétně neexistenci souhlasu orgánu ochrany přírody a zásah do krajinného rázu, k čemuž též odkázala na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu z 12. 9. 2008, čj. 2 As 49/2007-191, č. 2479/2012 Sb. NSS.

[41] Stěžovatel k námitce uvedl, že dotčený orgán OPK vyslovil s návrhem změny Z 2822/00 souhlas na dohodovacím jednání, čímž byla naplněna dílčí § 12 uvedeného zákona, a proto je námitka bezpředmětná. Nad rámec toho je třeba k namítanému zásahu do krajinného rázu vzít v úvahu i výše již uvedenou argumentaci obsaženou v reakci na námitku 4), že napadenou částí OOP umožněná stavba rodinného domu bude v souladu s charakterem okolního území a nezpůsobí narušení zeleného horizontu trojských a kobylických svahů. Vzhledem k tomu, že změna funkčního využití plochy v územním plánu nepředstavuje umisťování ani povolování staveb a ani jinou činnost, která by mohla snížit nebo změnit krajinný ráz ve smyslu § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny, lze i ve vztahu k námitce 2), nad rámec výše uvedeného odůvodnění, vztáhnout

argumentaci užitou v reakci na následující námitku 3), že umístování a povolování staveb se týká až následných, územních či stavebních, řízení.

[42] Podstatou **námítky 3)** je rozpor navrhované změny Z 2822/00 s nařízením rady stěžovatele č. 10/2014 Sb. hl. m. Prahy, jímž byl mimo jiné zřízen přírodní park Drahaň – Troja (dále „nařízení“). Konkrétně má jít o rozpor s § 15 odst. 2 nařízení zakazujícím na území přírodních parků umísťovat nové stavby, s konkrétně uvedenými výjimkami.

[43] Na tuto námitku stěžovatel reagoval tak, že umístování a povolování staveb se týká až následných, územních či stavebních, řízení. Další argumentaci k této námitce představuje poukaz na posouzení návrhu změny dotčeným orgánem OKP, a to i v místním kontextu s přihlédnutím k poloze změny v přírodním parku Drahaň – Troja, který shledal, že změna ve zmenšeném rozsahu není v rozporu s nařízením hl. m. Prahy o zřízení přírodních parků.

[44] **Námitkou 4)** navrhovatelka namítla rozpor navrhované změny Z 2822/00 se zásadami územního rozvoje stěžovatele (dále „ZÚR“) jako nadřazenou územně plánovací dokumentací. Bod 4.2.1 Drahaň – Troja – Bubeneč (SO/1) odrážka f) ZÚR uvádí jako podmínku pro následné rozhodování o změnách v území zachování zeleného horizontu trojských a kobylických svahů. Odkázala též na bod 8.2.4 odrážku f) ZÚR stanovující vytvoření podmínek pro omezování vjezdu individuální automobilové do kulturně vzdělávací a rekreační části Trojské kotliny.

[45] K tomu stěžovatel uvedl, že navrhovaná změna Z 2822/00 je lokálního charakteru a záměr má pouze místní význam („zobrazitelný v podrobnosti územního plánu“). V ZÚR není možné změnu „promítnout“ tak, aby byl nesoulad/rozpor spatřen. Definování, zda se území změny nachází uvnitř nebo vně „Významných ploch zeleně“ a „Základních směrů rozvoje zeleně – zelené klíny“, je mimo rozlišovací schopnost ZÚR. Dále argumentoval, že změna umožní dostavbu stávající skupiny domů na sousedních parcelách tak, aby tato skupina jako celek nezpůsobila narušení zeleného horizontu trojských a kobylických svahů. Zásah lze považovat za marginální vzhledem k měřítku ZÚR, stavba by se měla na horizontu uplatňovat obdobně jako stavby sousední. Navrhovaná změna Z 2822/00 proto není v rozporu se ZÚR. Bod 8.2.4. se týká masové dopravy k atraktivitám umístěným v Trojské kotlině, jako je ZOO a Botanická zahrada. Netýká se jedné individuální stavby.

[46] V **námitce 5)** navrhovatelka poukazovala na rozpor s územně analytickými podklady stěžovatele, podle nichž ke krajinářsky nejatraktivnějším partiím Prahy patří i přírodní park Drahaň – Troja. Tuto skutečnost však návrh změny Z 2822/00 opomíjí.

[47] Podle stěžovatele bylo k uvedenému přihlédnuto při zmenšení rozsahu navrhované změny (pozn. NSS: myšleno v reakci na nesouhlasné vyjádření dotčeného orgánu OPK z 26. 11. 2012; viz výše bod [13] první odrážka). Dále opět uvedl, že na nezastavěné části pozemku s ohledem na snížení kódu míry využití plochy na OB-A bude výrazně ponechána nezastavěná část, která bude plnit obdobnou funkci jako sady a zahrady, tedy původní využití ploch. I ve vztahu k této námitce stěžovatel připomenul, že vzhledem k tvaru a situování pozemku je logické plochu sloučit se sousední plochou OB-A.

[48] Podstatou **námítky 6)** je tvrzené nerespektování ochrany nezastavěného území. Jelikož návrh změny Z 2822/00 vymezil nové zastavitelné plochy, bylo povinností

pokračování

stěžovatele (resp. pořizovatele) prokázat nemožnost využití již dříve vymezených zastavitelných ploch v obci a současně prokázat potřebu vymezení plochy nové. Umožnění další nové výstavby v ochranném pásmu přírodní památky Havránka představuje její přímé ohrožení.

[49] V reakci na tuto námitku, jak uvedeno již výše, stěžovatel odkázal na kapitolu G. textové části, podle níž navrhovaná změna Z 2822/00 představuje nárůst obytné funkce v rozsahu 920 m² na úkor nezastavitelných ploch. Ve vnějším pásmu města změna navrhuje nárůst obytné funkce o 0,92 ha, což představuje nárůst daného typu ploch v Městské části Praha - Troja o 0,52 %. V této městské části je nenaplněnost rozvojových ploch vymezených územním plánem pro obytné funkce 30 % (2 ha), rozloha ploch pro obytné funkce zde ve vnějším pásmu od roku 2000 stoupla o 0,53 ha, tj. 3,08%. Nárůst zastavitelných ploch je odůvodnitelný zanedbatelnou rozlohou navrhované změny v rámci celého města i městské části a přímou návazností na stávající zástavbu. Opět též zopakoval, že ponechána zeleň bude plnit obdobnou funkci jako sady a zahrady.

[50] Podle **námítky 7)** nebyl zjištěn skutečný stav daného území, neboť plocha, jež má být změněna na zastavitelnou obytnou, nemá žádnou stavební přípravu/připojení na komunikaci – pro její zastavění by bylo nezbytné vytvořit nové připojení z ulice Pod Havránkou, tedy v místě přírodní památky Havránka.

[51] Stěžovatel reagoval sdělením, že pozemek parc. č. XA je přístupný z veřejné komunikace na pozemku parc. č. XD, takže nevyžaduje připojení přímo na ulici Pod Havránkou.

[52] Byť jde o vypořádání dosti stručné, je třeba poznamenat že uvedenou reakci je nutné číst v kontextu podkladů, z nichž pořizovatel při pořizování, resp. stěžovatel při vydávání územně plánovací dokumentace vychází. Jedním z mapových podkladů pro zpracování územně plánovací dokumentace je i katastrální mapa (§ 3 odst. 1 vyhlášky č. 500/2006. Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a o způsobu evidence územně plánovací činnosti) a podle ní byl pozemek parc. č. XA přístupný z komunikace na pozemku parc. č. XD.

[53] **Námítkou 8)** navrhovatelka brojila proti tvrzené účelovosti navrhované změny Z 2822/00, jež upravuje územní plán podle představ jednoho stavebníka, místo aby se reprezentovaly zájmy společnosti a nastavovaly koncepční regulativy území jako celku.

[54] Stěžovatel na to uvedl, že každá změna územního plánu je pořizována s nějakým cílem (z nějakého důvodu, za nějakým účelem atp.). Jde-li o promítnutí koncepčního postupu, lze nalézt odpověď v argumentaci na námitky 1), 5), 6) a 7), podle níž je vzhledem k tvaru a situování pozemku logické sloučit plochu s plochou OB-A na sousedních pozemcích, což umožní dostavbu stávající skupiny domů na sousedních parcelách. Stěžovatel také poukázal na skutečnost, že sama námitka je motivována především soukromým zájmem navrhovatelky, jejíž pozemek v sousedství bude stavbou rodinného domu v tomto místě ovlivněn, protože dojde k omezení výhledu.

[55] **Námítkou 9)** navrhovatelka zpochybnila smysl navrhované změny Z 2822/00 pro samotného vlastníka pozemku (OZNŘ) poté, co došlo k úpravě (redukci) tak, aby se změna týkala výlučně pozemku parc. č. XA.

[56] Podle stěžovatele je každá změna územního plánu pořizována v několika fázích a od samotného návrhu na pořízení prochází vývojem v závislosti na jednotlivých projednáních. V současné podobě řešení se tak odráží celý proces pořizování. Rozhodnutí o tom, zda má změna smysl, přísluší zastupitelstvu obce. Dále uvedl, že uvedená redukce byla výsledkem jednání s dotčeným orgánem OPK, aby byl zachován ÚSES a změnou byla dotčena pouze plocha PS.

[57] **Námitka 10)**, podle níž navrhovanou změnou Z 2822/00 nebude dotčena pouze navrhovatelka jako vlastník sousední stavby a pozemku, ale i širší veřejnost, podle Nejvyššího správního soudu nepředstavuje (věcnou) námitku proti napadené části OOP. Jde spíše o subjektivní popis šíře dopadu navrhované změny. Ostatně, navrhovatelka v námitkách ze 4. 7. 2019 toto tvrzení ani neformulovala jako samostatnou námitku.

[58] S ohledem na výše uvedené podle Nejvyššího správního soudu neobstojí závěr městského soudu, že další argumenty uvedené stěžovatelem nad rámec opakovaně uváděného textu odkazujícího na souhlasné stanovisko dotčeného orgánu OPK zachyceného v zápisu z dohodovacího jednání konaného 15. 3. 2013 v odůvodnění rozhodnutí o námitkách zůstaly pouze v obecné rovině a na konkrétní věcné námitky navrhovatelky buď nereagovaly vůbec, nebo zcela nedostatečně. Tento závěr je příliš paušální, a ve výsledku nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů. Městský soud sice v závěru napadeného rozsudku uvedl, že mu chyběly srozumitelné a podložené úvahy, na jejichž základě by mohl účinně a odpovědně přezkoumat důvodnost návrhových bodů směřujících do zákonnosti a proporcionality zvoleného řešení, nicméně z rozsudku neplyne, že by se o přezkum dalších návrhových bodů vůbec pokusil, tedy že by poměřoval námitky uvedené v návrhu na zrušení napadené části OOP s důvody, které stěžovatel uvedl v odůvodnění napadené části OOP a které jsou shrnuty výše.

[59] Ačkoli je reakce stěžovatele je v některých případech stručná, nelze paušálně říci, že je bez dalšího nedostatečná. Věcná správnost vypořádání je samozřejmě otázkou jinou (viz bod [24] výše). To je však otázka, kterou se Nejvyšší správní soud nemohl zabývat. Stejně tak nemůže v této fázi předjímat, zda budou tyto důvody skutečně dostatečné při jejich konfrontaci s konkrétní argumentací směřující do věcného řešení. Je však třeba vzít v úvahu, že postačí, je-li odpověď na jednu námitku obsažena v argumentaci na námitku jinou, příp. i v jiné (např. textové) části odůvodnění napadené části OOP, zvláště pokud na ni rozhodnutí o námitkách odkazuje. Z právní úpravy připomenuté výše v bodě [27] totiž plyne, že odůvodnění opatření obecné povahy je třeba chápat jako jeden celek.

[60] Ani důvod městského soudu pro zrušení napadené části OOP spočívající v tom, že rozhodnutí o námitkách je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, tedy neobstojí.

IV.C Nepřezkoumatelnost vypořádání se stanoviskem dotčeného orgánu OPK

[61] Podle městského soudu není z vypořádání stanovisek a připomínek dotčených orgánů a osob zřejmé, jak se stěžovatel vypořádal s písemným nesouhlasným stanoviskem dotčeného orgánu OPK ze 17. 2. 2017, resp. proč jej vyhodnotil jako irelevantní. Z odůvodnění vyplývá pouze to, že čtyři roky před vydáním písemného nesouhlasného stanoviska měl být dotčeným orgánem OPK udělen na dohodovacím jednání 15. 3. 2013 souhlas, což však ze zápisu z jednání neplyne. Stejně tak z něj nevyplývá, jak byly řešeny další připomínky uplatněné dotčeným orgánem OPK v nesouhlasném vyjádření z 26. 11.

pokračování

2012. Stěžovatel podle městského soudu nijak neosvětlil, z jakého důvodu upřednostňuje souhlasné (ústní) stanovisko z 15. 3. 2013, které nadto věcné námitky navrhovatelky ani neřeší, před později vydaným písemným nesouhlasným stanoviskem ze 17. 2. 2017.

[62] Ani s tímto závěrem městského soudu Nejvyšší správní soud nesouhlasí.

[63] Předně je opět nutno uvést, že stěžovatel nevyhodnotil jako irelevantní nesouhlasné stanovisko ze 17. 2. 2017, od něž dotčený orgán OPK ustoupil na dohodovacím jednání 21. 9. 2017 (viz výše bod [13] druhá a třetí odrážka), nýbrž písemné nesouhlasné stanovisko uplatněné dotčeným orgánem OPK 3. 7. 2019 až v rámci veřejného projednání (viz výše bod [13] čtvrtá odrážka). Stejně tak stěžovatel ve vypořádání tohoto stanoviska neodkazoval na souhlasné stanovisko, jež měl dotčený orgán OPK uplatnit na dohodovacím jednání 15. 3. 2013. Toliko uvedl, že na tomto jednání došlo „pouze“ k dohodě na úpravě připravované změny územního plánu (viz výše bod [13] první odrážka). Věcně vycházel ze zápisu z pozdějšího dohodovacího jednání mezi pořizovatelem a dotčeným orgánem OPK konaného 21. 9. 2017 (viz bod [35] výše).

[64] Podle stěžovatele bylo vypořádávané nesouhlasné stanovisko z 3. 7. 2019 irelevantní především proto, že bylo uplatněno v rozporu s § 52 odst. 3 větou druhou stavebního zákona, podle něhož dotčené orgány a krajský úřad jako nadřízený orgán uplatní ve lhůtě do 7 dnů ode dne veřejného projednání stanoviska k částem řešení, které byly od společného jednání změněny. Již tato argumentace je podle Nejvyššího správního soudu přezkoumatelným vypořádáním uvedeného stanoviska.

[65] Nad rámec toho stěžovatel přezkoumatelně popsal, byť ne tak přehledně jako nyní v kasační stížnosti (viz body [13] až [15] výše), celý rozhodný průběh ohledně opakovaných nesouhlasných vyjádření a stanovisek dotčeného orgánu OPK a jeho následných souhlasných stanovisek vzešlých z dohodovacích jednání s pořizovatelem. Podstatou této doplňkové argumentace stěžovatele je, že obsahově shodné připomínky dotčený orgán OPK uplatnil již dříve, avšak následně (21. 9. 2017) od nich ustoupil a uvedl, že k upravenému návrhu změny Z 2822/00 nemá žádné připomínky.

[66] Odhlédnout jistě nelze ani od skutečnosti, že dotčený orgán OPK podle § 53 odst. 1 stavebního zákona uplatnil 24. 2. 2020 stanovisko, jímž z hlediska ochrany přírody a krajiny bez připomínek souhlasil s návrhem rozhodnutí o námitkách a vyhodnocení stanovisek a připomínek k navrhované změně Z 2822/00.

[67] Vypořádání stěžovatele se stanoviskem dotčeného orgánu OPK z 3. 7. 2019 podle Nejvyššího správního soudu není nepřezkoumatelné. Městský soud pak ve spisové dokumentaci zřejmě přehlédl zápis z dohodovacího jednání z 21. 9. 2017, které proběhlo ve fázi společného jednání. Ani poslední důvod městského soudu pro zrušení napadené části OOP neobstojí.

V. Závěr a náklady řízení

[68] Nejvyšší správní soud tedy shledal kasační stížnost důvodnou a v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. rozsudek městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V něm je městský soud vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.). V dalším řízení se tedy městský soud bude zabývat návrhovými body mířícími do

věcného vypořádání navrhovatelčiných námitek (čtvrtý a pátý krok algoritmu přezkumu opatření obecné povahy).

[69] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne městský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 18. září 2023

Jitka Zavřelová
předsedkyně senátu